

บทที่ 11

คำสอนและคำสั่งต่าง ๆ

“จงรู้ว่า ทุกยุคทุกสมัย คำสั่งทั้งหมดของพระผู้เป็นเจ้าเปลี่ยนไป
ได้ตามความต้องการของเวลาเว้นแต่กฎแห่งความรักอันเป็นน้ำพุ ซึ่งไหลอยู่
เสมอและไม่เคยเปลี่ยนแปลง” – พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

ชีวิตการบวช

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงห้ามมิให้ศาสนิกชนของพระองค์ดำรงชีวิตสันโดษ
ด้วยการบวช ในศาสนถึงพระเจ้านั้นเปลี่ยน...ที่ 3 เขียนว่า :-

“จงกล่าวว่า โอ บรรดานักบวชทั้งหลาย อย่าถือสันโดษอยู่ในกุฏิและวัด จงเสียสละตามคำสั่งของเรา
แล้วทำงานเป็นประโยชน์แก่ดวงวิญญาณของท่านและของมวลชน...”

“จงเข้าสู่การมีเหย้าเรือน (การแต่งงาน) ซึ่งจะมีบุคคลกำเนิดขึ้นมาแทนที่ของท่าน เพราะเราได้
คัดค้านสิ่งที่ไม่บริสุทธิ์และเราสั่งให้ท่านมีความซื่อสัตย์ ท่านได้เดินตามทางของท่านมาแล้วและทอดทิ้ง
วิถีทางของพระผู้เป็นเจ้าไว้เบื้องหลัง จงเกรงกลัวพระผู้เป็นนายและอย่าเป็นคนโง่เขลา ถ้าหากไม่มีมนุษย์
เสียแล้วใครเล่าจักเป็นผู้กล่าวนามของเราในอาณาจักรของเราและคุณลักษณะของเราจะเป็นที่ประจักษ์ได้
อย่างไร? จงตรึงตรองดู อย่าอยู่ในจำพวกบุคคลที่ปิดหูปิดตา พระองค์ผู้มีได้ทรงสมรส(คือพระเยซู) มิได้มีที่
อาศัยหรือสถานที่พักนอนก็เป็นเพราะว่าคนประทุษร้ายต่อพระองค์ ความบริสุทธิ์แห่งดวงวิญญาณของ
พระองค์มิได้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ท่านคิดและและนับถือด้วยใจเฝ้า แต่ขึ้นกับสิ่งอันเดียวกันกับที่เรามี จงอธิษฐาน
เพื่อที่ท่านจะได้รู้จักฐานะของพระองค์ที่อยู่พ้นเกินความนึกคิดของมนุษย์ปุถุชนบนพื้นพิภพนี้ ผู้ที่เข้าใจใน
เรื่องนี้จะได้รับพร”

นำแปลกแท้มิใช่หรือที่นิกายต่าง ๆ ของคริสเตียนได้กำหนดการถือสันโดษในวัดและการอยู่เป็นโสด
สำหรับนักบวช ในเมื่อพระเยซูได้ทรงเลือกผู้ที่สมรสแล้วเป็นสาวกของพระองค์ และทั้งพระเยซูและสาวกได้
ปฏิบัติกิจอันเป็นคุณค่าอยู่ตลอดเวลาด้วยการติดต่อกับประชาชนอย่างใกล้ชิด

ในพระคัมภีร์กรออ่านกล่าวว่า :-

“สำหรับเยชูบุตรมาเรีย เราได้ให้พระคัมภีร์และให้ความเมตตาปราณี หมายความว่าอย่างไร ในจิตใจผู้นับถือพระองค์ แต่สำหรับชีวิตการเป็นนักบวชพวกเขาได้กระทำกันขึ้นเอง เราได้กำหนด ความปรารถนาที่เขาจะกระทำให้พระผู้เป็นเจ้าพอพระทัยไว้เท่านั้นและสิ่งที่เรากำหนดไว้นี้เขาก็มิได้ ปฏิบัติดังที่ควรจะทำ” – จากพระคัมภีร์กุรอัน

ไม่ว่าจะมีเหตุผลสำหรับชีวิตการเป็นนักบวชในสมัยโบราณและในสถานการณ์ที่ผ่านไปแล้ว แต่ อย่างใดก็ตามพระบาฮาอุลลาห์ทรงกล่าวว่าเหตุผลเช่นนั้นไม่มีแล้วในปัจจุบันนี้ และจะเห็นได้ชัดว่าถ้าหากมี ผู้เคร่งครัดศาสนาและกลัวบาปจำนวนมากมายพากันแยกตัวออกไปจากเพื่อนมนุษย์และออกไปจากหน้าที่ และการรับผิดชอบแห่งความเป็นบิดามารดาก็เป็นผลให้มนุษย์ทุกคนขาดคุณธรรม

การสมรส

ศาสนาบาไฮสอนให้มีสามีภรรยาคนเดียวและพระบาฮาอุลลาห์ทรงกำหนดเงื่อนไขการสมรสโดยการ ยินยอมของฝ่ายหญิงและฝ่ายชาย รวมทั้งบิดามารดาของทั้งสองฝ่ายไว้ด้วย ทรงกล่าวไว้ในคัมภีร์อัคดัส ว่า :-

“เป็นความจริง ในพระคัมภีร์ไบเบิล (ศาสนาพระบ๊อบ) จำกัดไว้ในเรื่องการตกลงยินยอมของ ทั้งสองฝ่าย (เจ้าบ่าวและเจ้าสาว) เท่านั้น แต่เราปรารถนาที่จะให้เกิดความรัก ความเป็นมิตรและ ความสามัคคีแก่ปวงชน ฉะนั้นเราจึงกำหนดเงื่อนไขการยินยอมของบิดามารดาไว้ด้วยเพื่อหลีกเลี่ยง มิให้เกิดการเป็นศัตรูและมีความรู้สึกไม่ดีต่อกัน”

ในข้อนี้พระอับดุลบาฮาได้เขียนถึงผู้ถามผู้หนึ่งว่า :-

“เรื่องปัญหาการแต่งงานตามกฎหมายของพระผู้เป็นเจ้าก็คือก่อนที่จะทำจะต้องเลือกบุคคลที่ท่าน พอใจ และแล้วจะขึ้นอยู่กับการยินยอมอนุญาตของบิดามารดา ก่อนการเลือกของท่านนั้นบิดา มารดาไม่มีสิทธิ์แทรกแซงการเลือกของท่านด้วย” – สารสั้นของพระอับดุลบาฮา

พระอับดุลบาฮากล่าวว่าคำเตือนของพระบาฮาอุลลาห์ให้ผลทำให้ความสัมพันธ์อันดีเกรียติระหว่าง ญาติฝ่ายชายและฝ่ายสะใภ้ซึ่งได้กล่าวเป็นสุภาษิตกันในประเทศที่นับถือศาสนาคริสต์และมุสลิมแทบจะ ไม่ปรากฏในระหว่างบาไฮศาสนิกชนเลยและการหย่าร้างก็มีน้อยเต็มที ท่านได้เขียนเกี่ยวกับเรื่องแต่งงาน ว่า :-

“การหมั้นของชาวบาไฮเป็นข้อตกลงอย่างสมบูรณ์และเป็นการยินยอมอย่างแท้จริงของชายหญิง เขาทั้งสองจะต้องสนใจและต้องรู้จักนิสัยใจคอของกันและกัน สัญญาอันมั่นคงระหว่างเขาทั้งสองจะต้องเป็น เครื่องผูกพันตลอดไป ความตั้งใจของเขาจะต้องเป็นความสุขและความสามัคคี มิตรภาพความสนิทสนมชั่วกาลปาวสาน

“เจ้าบ่าวจะต้องกล่าวต่อหน้าเพื่อนเจ้าบ่าวและบุคคลอื่นๆ อีก 2-3 คนว่า “เราจะยึดถือมั่นในพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าโดยแท้จริง” และเจ้าสาวก็ต้องตอบว่า “เราจะยึดถือมั่นในพระประสงค์ของพระเจ้าโดยแท้จริง”

“การแต่งงานของบาไฮศาสนิกชนหมายความว่าชายหญิงจะร่วมปรองดองกันทั้งด้านจิตใจและร่างกาย เพื่อที่เขาจะได้สามัคคีกันในโลกทั้งมวลของพระเจ้าชั่วนิรันดร์ และทำให้ชีวิตแห่งจิตใจของกันและกันดีขึ้น นี่แหละคือการแต่งงานของบาไฮศาสนิกชน” – จาก สารัตถ์ของพระอับดุลบาฮา

การหย่าร้าง

ส่วนเรื่องการหย่าร้างก็เช่นเดียวกับการแต่งงาน คำสั่งสอนของศาสนาต่างๆ เปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ของยุคสมัย พระอับดุลบาฮาได้ชี้แจงถึงคำสอนของศาสนาบาไฮเกี่ยวกับเรื่องการหย่าร้างว่า :-

“มิตรทั้งหลาย (บาไฮศาสนิกชน) ต้องดเว้นการหย่าร้างเว้นเสียแต่จะมีสิ่งเกิดขึ้นซึ่งบังคับให้ต้องแยกทางกันเพราะความเกลียดชังซึ่งกันและกัน ในกรณีเช่นนี้ด้วยการรับรู้ของกรรมการธรรมสภาก็อาจจะตัดสินใจให้แยกจากกันได้แต่บุคคลทั้งสองจะต้องอดทนและคอยเวลาอีกปีหนึ่งเต็มๆ ถ้าระหว่างหนึ่งปีนี้ไม่สามารถปรองดองกันใหม่ได้ก็หย่าร้างกันได้ ... รากฐานแห่งอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าตั้งอยู่บนความปรองดองและความรัก ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ความเป็นญาติพี่น้องและความสามัคคี มิใช่ตั้งอยู่บนการวิวาทบาดหมาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งระหว่างสามีและภรรยาถ้าคนหนึ่งคนใดเป็นต้นเหตุของการหย่าร้าง ผู้นั้นจะต้องตกอยู่ในความลำบากใหญ่หลวงทีเดียว จะกลายเป็นผู้เคราะห์ร้ายอย่างน่าสะพรึงกลัวและจะประสบความเศร้าโศกอย่างสาหัส” – จาก สารัตถ์ถึงบาไฮศาสนิกชนในอเมริกา

ในเรื่องการหย่าร้างก็เหมือนกับกรณีอื่นๆ แน่ทีเดียวบาไฮศาสนิกชนมิได้ผูกพันอยู่เพียงคำสอนของศาสนาบาไฮเท่านั้นแต่ผูกพันกับกฎหมายของประเทศที่ตนอาศัยอยู่นั้นด้วย

ปฏิทินบาไฮ

ท่ามกลางประชาชนที่ไม่เหมือนกันและยุคสมัยที่แตกต่างกันได้มีการนับวันเวลาที่ต่างกันหลายแบบ และยังคงมีปฏิทินหลายชนิดที่ไม่เหมือนกันใช้อยู่ในปัจจุบัน เช่นปฏิทินในแบบเกรกอรี (คริสต์ศักราช) ที่ใช้ อยู่ในยุโรปตะวันตก ปฏิทินแบบจูเลียตซีซาร์ที่ใช้ในประเทศยุโรปตะวันออก ปฏิทินฮีบรูใช้กันในระหว่าง ชาวยิว และปฏิทินของศาสนาอะหะหมัดใช้กันในหมู่ชาวมุสลิม

พระบ๊อบได้แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของศาสนาซึ่งพระองค์ทรงเสด็จมาเพื่อป่าวประกาศโดยทรงเริ่ม ปฏิทินใหม่ ในปฏิทินใหม่นี้ก็เหมือนกับปฏิทินของฝ่ายคริสต์ศาสนาคือมีได้นับเดือนตามจันทร์คติแต่นับปี ตามสุริยะคติ

ปีของศาสนาบาไฮมี 19เดือน เดือนละ 19 วัน (361 วันต่อ 1 ปี) และมี “วันเพิ่มพิเศษ” (4วันในปี ปกติธรรมดาและ5วันในปีที่มี 366 วัน) วันเหล่านี้อยู่ระหว่างเดือนที่18 และ19 เพื่อจัดปฏิทินให้เข้าตามแบบ สุริยะคติ พระบ๊อบได้ตั้งชื่อเดือนต่างๆ ตามคุณลักษณะของพระผู้เป็นเจ้า วันปีใหม่ของศาสนาบาไฮก็ เช่นเดียวกับวันปีใหม่ของอิหร่านในสมัยก่อนคือกำหนดตามดวงอาทิตย์ เริ่มต้นเมื่อวันที่ดวงอาทิตย์ข้ามเส้น ศูนย์สูตร (วันที่21 มีนาคม) และยุคบาไฮเริ่มต้นในปีที่พระบ๊อบประกาศศาสนา (พ.ศ. 2387)

ในอนาคตใกล้ๆ นี่จะเป็นการจำเป็นที่ประชาชนทั้งมวลในโลกจะเห็นชอบกับการมีปฏิทินชนิดเดียว ฉะนั้น จึงเป็นการสมควรที่ยุคใหม่แห่งความเป็นเอกภาพควรมีปฏิทินใหม่ซึ่งไม่ขึ้นและไม่เกี่ยวข้องกับ ปฏิทินเก่าๆ อंकกลุ่มต่างๆ ไม่ยอมรับและไม่มีปฏิทินชนิดอื่นใดจะง่ายและสะดวกไปกว่าชนิดที่พระบ๊อบ ทรงเสนอให้

เดือนต่างๆ ในปฏิทินของศาสนาบาไฮมีดังนี้คือ

	ภาษาอารบิค	คำแปล	วันเริ่มต้น
เดือนที่ 1	บาฮา	ความสว่างาม	21 มีนาคม
เดือนที่ 2	จาาล	เกียรติยศ	9 เมษายน
เดือนที่ 3	จามาล	ความสวยงาม	28 เมษายน
เดือนที่ 4	อาชามาต	ความยิ่งใหญ่	17 พฤษภาคม
เดือนที่ 5	นูร์	แสงสว่าง	5 มิถุนายน
เดือนที่ 6	ราหมาต	เมตตาปราณี	24 มิถุนายน

เดือนที่ 7	กาลิมาท	ถ้อยคำ	13 กรกฎาคม
เดือนที่ 8	คามาล	ความสมบูรณ์	1 สิงหาคม
เดือนที่ 9	อัสมา	พระนาม	20 สิงหาคม
เดือนที่ 10	อิสซาด	อานูภาพ	8 กันยายน
เดือนที่ 11	มัสซียาด	พระประสงค์	27 กันยายน
เดือนที่ 12	อิล์ม	ความรู้	16 ตุลาคม
เดือนที่ 13	กุทราต	อำนาจ	4 พฤศจิกายน
เดือนที่ 14	โกล	คำพูด	23 พฤศจิกายน
เดือนที่ 15	มาซาเอล์	คำถาม	12 ธันวาคม
เดือนที่ 16	ซาร์ฟ	เกียรติคุณ	31 ธันวาคม
เดือนที่ 17	สุลต่าน	เดซานูภาพ	19 มกราคม
เดือนที่ 18	มุลก์	อาณาจักร	7 กุมภาพันธ์
	รวม “วันเพิ่มพิเศษ”	วันที่ 26 กุมภาพันธ์ ถึง	1 มีนาคม
เดือนที่ 19	อัลลา	ความสูงส่ง	2 มีนาคม

กรรมการธรรมสภา

ก่อนที่พระอับดุลบาฮาจะปฏิบัติภารกิจในโลกนี้อย่างสำเร็จพระองค์ได้วางรากฐานในการปรับปรุงระเบียบการจัดการต่างๆ ซึ่งกำหนดไว้ในศาสนของพระบาฮุลลอห์เพื่อแสดงถึงความสำคัญอย่างใหญ่หลวงของสภาพกรรมการบาไฮ พระอับดุลบาฮาได้เขียนไว้ในศาสนว่าการแปลหนังสือเล่มนี้จะต้องได้รับการอนุมัติจากกรรมการธรรมสภาบาไฮแห่งกรุงโคโรเลียก่อนที่จะพิมพ์ออกมาเผยแพร่ แม้ว่าแต่ตัวพระองค์เองจะได้ตรวจแก้หนังสือเล่มนี้แล้วก็ตาม

คำว่ากรรมการธรรมสภาบาไฮหมายถึงองค์ดำเนินการที่ประกอบด้วยบุคคล 9 คนซึ่งเลือกตั้งทุกๆ ปีจากชุมชนบาไฮท้องถิ่น กรรมการธรรมสภานี้มีอำนาจในการตัดสินเรื่องราวต่างๆ ที่เกี่ยวกับความร่วมมือซึ่งกันและกันในส่วนหนึ่งของชุมชนนั้นๆ ชื่อกรรมการธรรมสภาที่กำหนดไว้นี้เป็นการชั่วคราวเท่านั้นเพราะในอนาคตกรรมการธรรมสภาเหล่านี้จะเรียกว่าสถาบันแห่งความยุติธรรม

ผิดกับระเบียบของวัดต่างๆ ธรรมสภาบาไฮเหล่านี้เป็นสถาบันการสังคมมากกว่าจะเป็นสถาบันของนักบวช คือพวกกรรมการจะปฏิบัติตามกฎที่ให้ปรึกษาหารือกันในทุกๆ ปัญหา รวมทั้งความยุ่งยากทั้งหลาย

ที่เกิดขึ้นในระหว่างบาไฮศาสนิกชนผู้ไม่พึงพ้องร้องคัดค้านในโรงเรียนและแสวงหาทางส่งเสริมความสามัคคี เช่นเดียวกับแสวงหาความยุติธรรมให้แก่ชุมชน ธรรมนูญนี้ไม่เหมือนกับองค์การของสงฆ์หรือองค์การของนักบวชแต่อย่างใดเลยแต่มีหน้าที่สนับสนุนคำสั่งสอนให้แพร่หลาย กระตุ้นการปฏิบัติหน้าที่ของศาสนา ดำเนินการประชุม ข้าราชการความสามัคคี ดูแลทรัพย์สินของศาสนาบาไฮที่อยู่ในความพิทักษ์รักษาเพื่อชุมชนและเป็นผู้แทนติดต่อกันระหว่างบาไฮศาสนิกชนกับประชาชนตลอดจนติดต่อกับชุมชนบาไฮอื่นๆ

สภาพของสภากรรมการบาไฮแห่งท้องถิ่นและแห่งชาติได้กล่าวไว้อย่างสมบูรณ์ในตอนที่เกี่ยวข้อง พันธกรรมของพระอับดุลบาฮาในบทสุดท้าย แต่ท่านโชกิ เอฟเฟนติได้จำกัดหน้าทั่วๆ ไปของสภากรรมการไว้ดังต่อไปนี้

“ถึงแม้ว่าการเผยแพร่ศาสนา ความมุ่งหมาย วิธีการเผยแพร่ ความเติบโตและความมั่นคงของศาสนาจะเป็นสิ่งสำคัญแก่ประโยชน์ของศาสนาแต่ก็ยังมีสิ่งอื่นๆ ที่ธรรมนูญกรรมการจะต้องดูแลด้วย การศึกษาพระคัมภีร์ของพระบาฮาอุลลาห์และศาสนของพระอับดุลบาฮาจะชี้ให้เห็นว่าผู้แทนที่ได้รับเลือกในทุกๆ ท้องถิ่นยังมีหน้าที่อื่นๆ สำคัญจะต้องปฏิบัติเท่าๆ กับการเผยแพร่”

“เป็นหน้าที่ของพวกเขาที่ต้องคอยระมัดระวังดูแลมีดุลยพินิจไตร่ตรองและป้องกันศาสนาอยู่ทุกเวลามีให้ผู้ใดกระทำให้เกิดความเสียหายและศัตรูทำลายได้

“เขาจะต้องพยายามส่งเสริมไม่ตรีจิตและให้เกิดความปรองดองกันระหว่างบาไฮศาสนิกชน ขจัดความไม่ไว้วางใจที่ยังมีอยู่ให้หมดสิ้นไปตลอดจนขจัดความห่างเหินไปจากดวงใจของทุกคน และปลูกฝังความร่วมมือกันปฏิบัติรับใช้ศาสนาเข้าแทนที่”

“เขาจะต้องปฏิบัติให้ดีที่สุดในการให้ความช่วยเหลือทุกโอกาสแก่คนยากไร้ คนเจ็บป่วย ผู้ที่ไม่สามารถช่วยตนเองได้ เด็กกำพร้า สตรีหม้ายโดยไม่คำนึงถึงผิวพรรณชั้นวรรณะและศาสนาใดๆ ทั้งสิ้น”

“เขาจักต้องส่งเสริมทุกวิถีทางตามที่จะกระทำได้ในด้านวัตถุและให้ความเข้าใจในทางธรรมแก่เยาวชน ส่งเสริมวิธีให้การศึกษาแก่เด็กๆ จัดตั้งสถาบันการศึกษาบาไฮในโอกาสที่จะกระทำ ได้ จัดการและดูแลงานนี้ตลอดจนให้วิธีที่ดีที่สุดเพื่อความเจริญก้าวหน้า...

“เขาจะต้องทำการให้บาไฮศาสนิกชนประชุมกันอย่างสม่ำเสมอ ดำเนินงานพิธีและวันครบรอบต่าง ๆ พร้อมทั้งการชุมนุมพิเศษที่กำหนดขึ้นเพื่อรับใช้หรือส่งเสริมประโยชน์แห่งจิตใจสติปัญญาและสังคมของเพื่อนมนุษย์

“ในปัจจุบันนี้ขณะที่ศาสนานี้ยังเป็นของใหม่เขาจึงต้องคอยดูแลการแปลและการพิมพ์หนังสือของศาสนาบาไฮทั้งหมดและให้การเผยแพร่หนังสือเกี่ยวกับศาสนานี้เป็นไปอย่างถูกต้องแน่นอนและสมเกียรติแก่ประชาชนทั่ว ๆ ไป”

เราอาจคาดคะเนถึงสิ่งที่จะเป็นไปได้ในสถาบันบาไฮเมื่อเรานึกถึงอารยธรรมปัจจุบันที่กำลังสลายลงอย่างรวดเร็วเพราะขาดอำนาจทางธรรม ซึ่งเพียงแต่อำนาจนี้เท่านั้นก็จะสามารถให้คุณลักษณะที่จำเป็นในความรับผิดชอบและคุณธรรมแก่บรรดาผู้นำและจะให้ความซื่อสัตย์อันเป็นสิ่งที่จำเป็นแก่สมาชิกแต่ละบุคคลของสังคมได้

พระบ็อบได้ทรงอดทนมาดังนี้และประสบชัยชนะมาตลอด มวลชนนับหมื่นๆ เป็นประจักษ์พยานว่าเขามีความรักอันบริสุทธิ์ต่อพระองค์โดยการสละชีวิตและทุกสิ่งเพื่อรับใช้พระองค์ แม้พระมหากษัตริย์ก็คงจะริษยาในอำนาจที่อยู่เหนือชีวิตและจิตใจมนุษย์ของพระบ็อบ ยิ่งกว่านั้น “ผู้ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าจะสำแดงให้ปรากฏ” ก็ได้เสด็จมาปรากฏขึ้นจริงๆ เป็นการยืนยันข้อพิสูจน์และต้อนรับความรักของผู้เบิกทาง ทั้งท่านผู้นั้นยังได้ประกาศให้พระบ็อบเป็นผู้มีส่วนร่วมในพระเกียรติคุณอันประเสริฐของพระองค์อีกด้วย

พิธีต่าง ๆ ของศาสนาบาไฮ

วันครบรอบและวันถือบวช

พิธีริสวาน (วันประกาศศาสนาของพระบาฮาอุลลาห์)

- 21 เมษายน ถึง 2 พฤษภาคม พ.ศ.2406

วันประกาศศาสนาของพระบ็อบ

- 23 พฤษภาคม พ.ศ.2387

วันสวรรคตของพระบาฮาอุลลาห์

- 29 พฤษภาคม พ.ศ.2435

วันปลงพระชนม์พระบ็อบ

- 9 กรกฎาคม พ.ศ.2393

วันประสูติพระบ็อบ

- 20 ตุลาคม พ.ศ.2362

วันประสูติพระบาฮาอุลลาห์

- 12 พฤศจิกายน พ.ศ.2360

วันเกิดของพระอับดุลบาฮา

- 23 พฤษภาคม พ.ศ.2387

วันแห่งพระปฏิญญา

- 26 พฤศจิกายน

วันมรณกรรมของพระอับดุลบาฮา

- 28 พฤศจิกายน พ.ศ.2464

พิธีต่าง ๆ

ความสุขของศาสนาบาไฮจะเห็นได้ในพิธีและวันหยุดครบรอบต่างๆ ตลอดปี

ในการปราศรัยครั้งหนึ่งในพิธีนอร์ธ (วันปีใหม่) ณ เมืองอเล็กซานเดรีย ประเทศอียิปต์ ในพ.ศ. 2455 พระอับดุลบาฮากล่าวว่า :-

“ตามกฎอันศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้าทุกยุคทุกสมัยย่อมมีพิธี มีวันครบรอบ และวันหยุดอันชื่นชมยินดี ในวันเช่นนี้ผู้ที่มิอาชีพต่าง ๆ เช่นการค้า การอุตสาหกรรม เกษตรกรรมและอื่นๆ ควรจะหยุดงาน”

“ทุกคนควรรื่นเริงยินดีด้วยกันมีการพบปะประชุมกันทั่วๆ ไป เป็นการประชุมที่ปรองดองกันเพื่อทุกคนจะได้มองเห็นถึงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวทั่วทั้งประเทศ มองเห็นความสามัคคีปรองดองกัน”

“ในฐานะที่เป็นวันของศาสนาจึงไม่ควรที่จะละเลยเสียหรือปล่อยให้เสียผลไปในการหาความเพลิดเพลินแต่อย่างเดียว”

“ในระหว่างวันเหล่านั้นเราทั้งหลายควรจัดตั้งสถาบันต่างๆ ที่จะเป็นประโยชน์และมีค่าถาวรแก่ปวงชน...”

“ปัจจุบันนี้ไม่มีผลอันใดจะยิ่งใหญ่กว่าการนำทางให้ปวงชน ไม่ต้องสงสัยเลยว่าในยุคเช่นนี้มีตรของพระผู้เจ้าจะต้องกระทำสิ่งที่เป็นคุณประโยชน์ซึ่งเป็นมรดกแก่เพื่อนมนุษย์อันแผ่ไปถึงมนุษย์ทั้งมวลได้มิใช่

เฉพาะแต่บาไฮศาสนิกชนเท่านั้น ในยุคแห่งศาสนอันศักดิ์สิทธิ์นี้ความเมตตาการุณเป็นสิ่งสำหรับมนุษย์ทั้งมวล ไม่มีการยกเว้นเพราะแสดงให้เห็นพระกรุณาธิคุณของพระผู้เป็นเจ้า ฉะนั้นข้าพเจ้าหวังว่าบรรดามิตรของพระผู้เป็นเจ้าทุกๆ คนจะเป็นประหนึ่งความเมตตาปราณีของพระผู้เป็นเจ้าต่อมนุษย์ทั้งหลาย”

“พิธีนอร์รูซ (วันปีใหม่) และพิธีรีสวัน วันครบรอบวันประสูติของพระบ๊อบและพระบาฮาอุลลาห์และวันประกาศศาสนาของพระบ๊อบ (ซึ่งเป็นวันเดียวกับวันเกิดของพระอับดุลบาฮา) ล้วนเป็นวันปลาบปลื้มยินดีในรอบปีของบาไฮศาสนิกชนในประเทศอิหร่าน มีการเฉลิมฉลองด้วยการไปเที่ยวปิกนิกหรือมีงานพิธีชุมนุมอันมีดนตรีประกอบ สวดพระคัมภีร์และกล่าวสุนทรพจน์สั้นๆ ที่เหมาะสมกับโอกาส วันเพิ่มพิเศษระหว่างเดือนที่ 18 และ 19 (คือวันที่ 26 กุมภาพันธ์ ถึง 1 มีนาคม) เป็นวันพิเศษรับรองมิตรสหาย เป็นวันของขวัญช่วยเหลือคนยากจนและเจ็บป่วย

วันครบรอบสละพระชนม์ชีพของพระบ๊อบ วันสวรรคตของพระบาฮาอุลลาห์ และวันมรณกรรมของพระอับดุลบาฮา มีการประกอบพิธีตามสมควรและกล่าวคำปราศรัย รวมทั้งมีการสวดพระคัมภีร์ด้วย

การถือบวช

เดือนที่ 19 ซึ่งตามหลังวันพิเศษเพิ่มเติมพิเศษเป็นเดือนแห่งการถือบวช ระหว่างช่วงเวลา 19 วัน การถือบวชนี้คือการงดเว้นรับประทานสิ่งใดๆ รวมทั้งการดื่มน้ำด้วยตั้งแต่เวลาดวงอาทิตย์ขึ้นถึงเวลาดวงอาทิตย์ตก โดยที่เดือนแห่งการถือบวชนี้สิ้นสุดลงในวันที่ดวงอาทิตย์ข้ามเส้นศูนย์สูตรในเดือนมีนาคม การถือบวชจึงอยู่ในฤดูเดียวกันเสมอคือฤดูใบไม้ผลิในซีกโลกภาคเหนือและฤดูใบไม้ร่วงในซีกโลกภาคใต้ มิได้อยู่ในฤดูร้อนจัดมากหรือหนาวจัดมากซึ่งจะทำให้เกิดความลำบากแต่อย่างใด ยิ่งกว่านั้นในระยะการถือบวชเวลาระหว่างดวงอาทิตย์ตกและขึ้นอยู่ในระยะเท่าๆ กันแทบทุกส่วนของโลกคือจากประมาณ 6 โมงเช้าถึง 6 โมงเย็น การถือบวชไม่เป็นข้อผูกพันแก่เด็กๆ คนเจ็บป่วย ผู้เดินทางคนชราและผู้อ่อนแอ (รวมทั้งสตรีที่มีครรภ์หรือเลี้ยงเด็กด้วยนมของตน)

มีประจักษ์พยานชัดแจ้งว่าการงดอาหารเป็นระยะดังเช่นการถือบวชที่กำหนดในคำสอนของศาสนาบาไฮมีประโยชน์แก่สุขภาพของร่างกาย แต่สิ่งสำคัญในการถือบวชของศาสนาบาไฮมิใช่การงดอาหารทางร่างกาย แม้ว่าการงดอาหารนั้นจะช่วยให้การย่อยอาหารดีขึ้นแต่เป็นการงดเว้นความปรารถนาและกิเลสแห่งเลือดเนื้อและแยกตัวออกจากทุกสิ่งนอกจากพระผู้เป็นเจ้า พระอับดุลบาฮากล่าวว่า :-

“การงดอาหารเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งการอดอาหารทางร่างกายเป็นสัญลักษณ์ของการอดกลั้นนั้นและเป็นเครื่องเตือนใจ นั่นคือเมื่อบุคคลอดกลั้นความหิวโหยและความปรารถนาภายในได้เพียงการงดเว้นอาหารมิได้เกิดผลแก่จิตใจอย่างใดเป็นแต่เพียงเครื่องหมายและเครื่องเตือนใจเท่านั้น มิฉะนั้นแล้วการอดอาหารก็ไม่มีประโยชน์ การงดเว้นอาหารเพื่อความมุ่งหมายนี้มีได้หมายความว่าละเว้นการกินอาหารเสียทั้งหมดทีเดียว คำแนะนำเกี่ยวกับอาหารนี้ก็คืออย่ากินอาหารมากเกินไปหรือน้อยเกินไป การกินแต่เพียงปานกลางเป็นสิ่งสมควร มีนิกายในอินเดียทั้งดเว้นอาหารอย่างจริงจังแล้วค่อยๆ ลดอาหารลงจนกระทั่งเกือบจะไม่กินอะไรเลยแต่สติปัญญามีดีที่บิถาร่างกายของมนุษย์อ่อนแอเพราะขาดอาหารเขาก็ไม่เหมาะสมที่จะรับใช้พระผู้เป็นเจ้าด้วยสมองและร่างกายเพราะเขาไม่สามารถจะมองเห็นสิ่งใดได้แจ่มชัด” – มิส อี. เอส สตีเฟนคัดมาจากหนังสือ Fortnightly Review

การประชุม

พระอัครทูตบาฮาถือว่าการประชุมกันเป็นประจำระหว่างบาไฮศาสนิกชนในการนมัสการร่วมกันเพื่ออธิบายนและศึกษาคำสั่งสอนและปรึกษาหารือกันเกี่ยวกับความเจริญของศาสนาเป็นสิ่งสำคัญมาก ท่านได้กล่าวไว้ในสาส์นฉบับหนึ่งว่า :-

“ตามพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าความสามัคคีปรองดองอาจจะเพิ่มพูนขึ้นทีละเล็กละน้อยในหมู่มิตรของพระผู้เป็นเจ้าและผู้รับใช้ของพระผู้ทรงเมตตา ถ้าความสามัคคีนี้ไม่เกิดขึ้นงานศาสนานี้ก็จะไม่ก้าวหน้าได้ และวิธีสำคัญที่สุดที่จะทำให้เกิดความสามัคคีปรองดองกันก็คือการประชุมทางธรรมเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญมากและเป็นประหนึ่งแม่เหล็กดึงดูดพรความมั่นคงจากสวรรค์” – จากสาส์นของพระอัครทูตบาฮา

ในการประชุมทางธรรมของบาไฮจะต้องหลีกเลี่ยงการถกเถียงในเรื่องการเมืองและเรื่องทางโลก จดมุ่งหมายโดยแท้จริงอย่างเดียวของศาสนิกชนก็คือการเผยแพร่และการศึกษาสัจจะแห่งสวรรค์เพื่อให้ดวงใจของเขาเปี่ยมไปด้วยความรักของพระผู้เป็นเจ้าเพื่อให้บรรลุถึงความอ่อนน้อมต่อเจตจำนงของ พระผู้เป็นเจ้าอย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้นและเพื่อส่งเสริมอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าให้มาถึงเร็วยิ่งขึ้น พระอัครทูตบาฮากล่าวในกรุ่นวอร์คเมื่อ พ.ศ.2455ว่า :-

“การประชุมของศาสนาบาไฮจะต้องเป็นการประชุมทางจิตวิญญาณระหว่างสวรรค์และพิภพ จักต้องได้รับแสงจากแสงแห่งดวงวิญญาณที่อยู่ในสวรรค์ ดวงใจจะต้องเป็นไปประดุจกระจกเงาที่

แสงของดวงอาทิตย์แห่งสัจจะจะส่องแสงให้แลเห็นได้ หัวใจทุกดวงจะต้องเป็นดังสถานีโทรเลข ขั้วไฟฟ้าขั้วหนึ่งของสายไฟจะต้องอยู่ที่ใจกลางของดวงใจอีกขั้วหนึ่งอยู่วิญญูณแห่งสวรรค์ เพื่อให้ ติดต่อกันไปถึงกันและกันได้ โดยวิธีนี้การคลายจากอาณาจักรอับฮาก็จะหลั่งไหลลงมา และการ ปรัชญาหรือในกิจการทุกอย่างก็จะเป็นไปด้วยความกลมเกลียว... ยังมีความปรองดองสามัคคีและ ความรักอยู่ระหว่างพวกท่าน อำนาจจากพระผู้เป็นเจ้าก็จะช่วยพวกท่านมากขึ้นและทั้งความ ช่วยเหลือของพระองค์ผู้อุทิศพรคือพระบาฮาอุลลาห์ก็จะสนับสนุนท่านอีกด้วย”

ในสาส์นฉบับหนึ่งของท่านกล่าวว่า :-

“ในการประชุมนี้จะต้องหลีกเลี่ยงการสนทนาเรื่องที่นอกเหนือไปจากศาสนาอย่างเด็ดขาด และผู้ที่มาประชุมจะต้องจำกัดตัวอยู่แต่การสวดและอ่านพระคัมภีร์และในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับศาสนา ของพระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น เป็นต้นว่าอธิบายข้อพิสูจน์ต่างๆ แสดงให้เห็นหลักฐานที่ปรากฏแจ่มชัด และชี้ทางของพระผู้ทรงเป็นที่รักแห่งสิ่งทั้งปวง ก่อนการเข้าประชุมผู้เข้าประชุมจะต้องแต่งกายด้วย เสื้อผ้าสะอาดและหันหน้าเข้าหาอาณาจักรอับฮา ครั้นแล้วจึงเข้าสู่การประชุมด้วยความอ่อนน้อม ถ่อมตน ขณะที่ท่านอ่านคัมภีร์จะต้องสงบเงียบหากผู้ใดประสงค์จะกล่าวสิ่งใดเขาจะต้องกระทำด้วยความ สุภาพด้วยความพอใจและยินยอมของบุคคลในที่ประชุมแล้วจึงกล่าวอย่างไพเราะน่าฟัง”

งานฉลองบุญ 19 วัน

ด้วยความก้าวหน้าแห่งระเบียบบริหารของศาสนาบาไฮนับแต่พระอับดุลบาฮาอมรณกรรมแล้ว งานฉลองบุญ 19 วันซึ่งถือวันต้นของเดือนบาไฮเป็นวันพิธีได้ถือเป็นวันสำคัญเป็นพิเศษ กำหนดว่าไม่เพียงแต่จะเป็นวันสวดชุมนุมร่วมกันและอ่านพระคัมภีร์เท่านั้นแต่เป็นวันปรีชาหาหรือทั่วๆ ไปเกี่ยวกับกิจการต่างๆ ของศาสนาบาไฮด้วย การประชุมนี้ให้อโอกาสธรรมสภาที่จะรายงานแก่ที่ประชุมบาไฮศาสนิกชนและขอ คำแนะนำและปรีชาหาหรือเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติใหม่ๆ ที่ดีกว่าเก่า

มาซริกูล อัสคาร์ (โบสถ์ของศาสนาบาไฮ)

พระบาฮาอุลลาห์ทรงแนะนำว่าผู้นับถือศาสนาบาไฮควรสร้างโบสถ์เพื่อการนมัสการขึ้นทุกๆ ประเทศ และทุกๆ เมืองโบสถ์เหล่านี้ทรงให้นามไว้ว่า “มาซริกูล อัสคาร์” (โบสถ์ของศาสนาบาไฮ) ซึ่ง หมายความว่า”สถานแห่งอรุณของการสรรเสริญพระผู้เป็นเจ้า” โบสถ์บาไฮจะต้องสร้างเป็นแบบ 9 เหลี่ยม หลังคาสูงเป็นรูปโดมงดงามประณีตทั้งการออกแบบและฝีมือ โบสถ์นี้จะต้องตั้งอยู่ในอุทยานใหญ่ ประดับ

ด้วยสระน้ำพุ ต้นไม้และดอกไม้ ห้อมล้อมด้วยอาคารต่างๆ ที่เป็นอาคารสำหรับการศึกษา การกุศลและการสังคมเพื่อที่การนมัสการพระผู้เป็นเจ้าในโบสถ์จะได้เกี่ยวพันอย่างใกล้ชิดกับความปรารถนาในความงามของธรรมชาติและศิลปะและเป็นการช่วยเหลือสภาพสังคมอย่างจริงจัง

ในประเทศอิหร่านแม้กระทั่งปัจจุบันนี้บาไฮศาสนิกชนถูกขัดขวางมิให้สร้างโบสถ์เพื่อให้ประชาชนมานมัสการ ฉะนั้นมาซริกุล อัสคาร์ โบสถ์แรกจึงได้สร้างขึ้นในเมืองเอชกาบาดในประเทศรัสเซีย โบสถ์ที่สองสร้างขึ้นบนฝั่งทะเลสาบมิซิกานทางภาคเหนือของเมืองชิคาโกประมาณไม่กี่ไมล์ หลุยส์ โบร์จวาลส์ ผู้ลี้ภัยลี้ภัยไปแล้วเป็นผู้ออกแบบ การออกแบบได้รับความสนใจอย่างกว้างขวาง พระอับดุลบาฮาได้กระทำพิธีในการสร้างโบสถ์นี้เมื่อท่านไปเยือนอเมริกาในปีพ.ศ. 2455 ส่วนบนสร้างสำเร็จใน พ.ศ.2474 เป็นระยะเวลา 19 ปี นับแต่วันที่ท่านได้กระทำพิธีการตกแต่งภายนอกซึ่งถือตามแบบที่สถาปนิกได้ให้ไว้ ได้ใช้หินเทียมหล่อเป็นแผ่นๆ จากแม่พิมพ์ที่แกะสลักด้วยมืออันเป็นแบบใหม่ ผิวพื้นหน้าของหินที่หล่อแล้วซึ่งมีลวดลายสวยงามและสลักรูปซ็อนมีความคงทนยิ่งกว่าหินธรรมชาติ ใน พ.ศ.2478 ยอดโดมได้สร้างสำเร็จเมื่อไม่กี่ปีมานี้บาไฮศาสนิกชนในประเทศอิหร่านก็ได้จัดหาสถานที่สำหรับสร้างมาซริกุล อัสคาร์อันเป็นสถานที่ๆ มองเห็นตัวเมืองเตหะรานได้ตลอด

ในสาส์นที่กล่าวถึงโบสถ์หลังนี้อันเป็นหนึ่งในโบสถ์มารดรของโบสถ์หลังอื่นๆ พระอับดุลบาฮาได้เขียนไว้ว่า :-

“ขอสรรเสริญพระผู้เป็นเจ้าที่ในขณะนี้การช่วยเหลือได้หลั่งไหลมาจากทุกๆ ประเทศในโลก เพื่อสมทบเงินทุนสร้างมาซริกุล อัสคาร์ในอเมริกา นับแต่ยุคอดีตเป็นต้นมานุษย์ไม่เคยได้ประสบพบเห็นสิ่งนี้มาก่อนเลย นั่นคือการบริจาคจากประเทศไกลสุดในเอเชียให้แก่อเมริกา ทั้งนี้เป็นเพราะอำนาจแห่งพระปณิธานของพระผู้เป็นเจ้า เป็นสิ่งที่น่าประหลาดใจจริงๆ ที่ประชาชนมีความเข้าใจเป็นที่หวังว่าผู้นับถือศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าจะแสดงจิตใจดีงามและบริจาคสมทบทุนมากขึ้นเพื่อสร้างโบสถ์นี้... ข้าพเจ้าต้องการให้ทุกคนมีอิสระในการที่จะกระทำสิ่งใดๆ ตามความประสงค์ของเขา ถ้าผู้ใดต้องการจะใช้เงินของเขาในทางอื่นก็ปล่อยให้เขากระทำตามความพอใจ อย่าแทรกแซงเขาไม่ว่าในทางใดๆ แต่จงมั่นใจว่าสิ่งสำคัญที่สุดในยุคนี้ก็คือการสร้างโบสถ์มาซริกุล อัสคาร์

“มาซริกุล อัสคาร์ จะต้อง มี 9 ด้าน มีประตู 9 ประตู มีน้ำพุ 9 สระ มีทางเดินเข้า 9 ทาง มีประตูใหญ่ 9 ด้าน มีเสาในโบสถ์ 9 ต้น และมีสวนดอกไม้ 9 สวนรอบนอกตัวโบสถ์ ในตัวโบสถ์มีพื้นที่ชั้นล่าง ระเบียงภายในโบสถ์ชั้นบนและหลังคารูปโดม การออกแบบจะต้องสวยงามประณีตเรียบร้อย

ความหมายอันลึกซึ้งของโบสถ์นี้กว้างขวางมากและยังไม่มีที่เปิดเผยในขณะนี้ แต่การก่อสร้างเป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่ต้องกระทำในปัจจุบัน โบสถ์มาซริกุล อัสคาร์มีส่วนประกอบต่างๆ ที่สำคัญซึ่งถือเป็นรากฐานขั้นต้นอยู่ด้วย คือมีโรงเรียนสำหรับเด็กกำพร้า มีโรงพยาบาลและสถานให้ยาแก่คนยากจน มีสถานที่อาศัยสำหรับคนพิการและคนที่ไม่สามารถทำงานได้ มีสถาบันวิทยาศาสตร์ชั้นสูง และมีบ้านพักสำหรับผู้เดินทาง มาซริกุล อัสคาร์ตามแบบนี้จะต้องสร้างขึ้นทุกๆ เมือง ในโบสถ์มาซริกุล อัสคาร์จะต้องเปิดให้ประชาชนเข้าไปสวดมนต์ทุกๆ เช้า ไม่มีเครื่องดนตรีอยู่ในโบสถ์ ตามอาคารใกล้เคียง ตัวโบสถ์จะใช้เป็นที่ประกอบงานพิธีต่างๆ เป็นที่ประชุมกิจการทั้งหลายเป็นที่ประชุมสาธารณะและชุมนุมทางศาสนาแต่ไม่มีการเล่นดนตรีประกอบการสวดและร้องเพลงในโบสถ์ ท่านจงเปิดประตูโบสถ์ให้แก่คนทั้งปวง”

“เมื่อสร้างสถาบันการศึกษา โรงพยาบาล ที่พักและอาคารสำหรับผู้เจ็บป่วยที่ไม่สามารถรักษาให้หายได้ มหาวิทยาลัยวิชาการชั้นสูงซึ่งให้การศึกษาชั้นสูงแก่ผู้ที่สำเร็จมหาวิทยาลัยมาแล้ว และอาคารอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์แก่ปวงชนสำเร็จเรียบร้อยแล้วประตูเหล่านี้จะเปิดให้แก่มนุษย์ทุกชาติทุกศาสนาไม่มีการขีดเส้นจำกัดแต่อย่างใด”

“การกุศลนี้ไม่คำนึงถึงเชื้อชาติและสีผิวประตูทุกประตูจะเปิดกว้างให้แก่มนุษยชาติโดยปราศจากอคติ มีแต่ความรักในมนุษย์ทั้งมวล อาคารหลังที่อยู่ศูนย์กลางจะเป็นที่สำหรับสวดมนต์และสักการะดังนี้... ศาสนาก็จะกลมเกลียวกับวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ก็จะรับใช้ศาสนา ทั้งสองอย่างก็จะให้ของขวัญทางด้านวัตถุและธรรมแก่มนุษย์ทั้งมวล”

ชีวิตภายหลังความตาย

พระบาฮาอุลลาห์ทรงสอนว่าชีวิตในสภาพเลือดและเนื้อนี้เป็นแต่เพียงภาวะที่เสมือนอยู่ในครรภ์แห่งความเป็นอยู่ของเราเท่านั้นและการแยกออกไปจากร่างก็เป็นเสมือนดังการเกิดใหม่ซึ่งจิตวิญญาณของมนุษย์จะเข้าสู่ชีวิตที่สมบูรณ์กว่าและเป็นอิสระกว่า พระองค์ทรงเขียนไว้ว่า :-

“จงรู้ความจริงว่าจิตวิญญาณเมื่อแยกจากร่างไปแล้วจะดำเนินก้าวหน้าต่อไปจนกระทั่งไปสู่เบื้องหน้าพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้าในสภาพและภาวะที่ความหม่นเวียนของยุคและศตวรรษหรือความเปลี่ยนแปลงและโอกาสใดๆ ในโลกนี้มีอาจจะเปลี่ยนแปลงเสียได้ จิตวิญญาณนี้จะคงทนถาวรอยู่ตราบเท่าที่อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า อริปไตยของพระองค์และอำนาจของพระองค์ถาวรอยู่ กับทั้งจะแสดงสัญลักษณ์แห่งคุณลักษณะของพระผู้เป็นเจ้าและทั้งเปิดเผยความเมตตาปราณีอัน

เปี่ยมด้วยความรักของพระองค์ ปากกาของเราต้องสะดุดหยุดลงเพราะมีอาจจะบรรยายให้สมกับความสูงและเกียรติคุณของสภาวะอันล้ำเลิศนี้ได้ เกียรติคุณที่พระหัตถ์แห่งพระกรุณาธิคุณจะสวมให้แก่จิตวิญญาณเป็นสิ่งที่ไม่สามารถจะพรรณนาให้เท่าเทียมได้หรือแม้สิ่งใดๆ ในโลกก็มีอาจจะบรรยายได้ถูกต้อง จิตวิญญาณซึ่งบริสุทธิ์หลุดพ้นจากความนึกคิดทั้งหลายในโลก ในขณะที่ดวงจิตดวงนั้นจะแยกออกจากร่างจะบรรลุถึงความสุข จิตวิญญาณเช่นนี้มีชีวิตและเคลื่อนไหวไปตามพระประสงค์ของพระผู้สร้างและเข้าสู่สรวงสวรรค์ชั้นสูงสุดจะห้อมล้อมดวงวิญญาณนั้น และบรรดาศาสนทูตของพระผู้เป็นเจ้าและผู้ซึ่งพระองค์ทรงเลือกสรรก็จะเข้ามาเป็นมิตรด้วย ดวงวิญญาณดวงนั้นก็จะสนทนาอย่างเป็นอิสระกับดวงวิญญาณเหล่านี้และจะเล่าถึงความอดทนในวิถีทางของพระผู้เป็นเจ้าพระผู้ซึ่งเป็นนายของโลกทั้งมวล ถ้าหากผู้ใดได้ยินเรื่องราวที่ได้กำหนดให้แก่ดวงวิญญาณเช่นนั้นในโลกของพระผู้เป็นเจ้าพระผู้ทรงเป็นนายแห่งโลกสวรรค์และพิภพแล้ว ร่างกายและจิตใจของเขาก็จะร้อนรนประหนึ่งไฟเผาไปในทันทีด้วยความกระหายที่ได้ไปสู่สภาวะชั้นสูงสุดบริสุทธิ์และโชติช่วงชัชวาลนั้น ลักษณะของวิญญาณภายหลังที่ตายไปแล้วไม่สามารถจะบรรยายได้และไม่พึงบังควรอีกทั้งไม่ได้รับการยินยอมให้แสดงลักษณะให้มนุษย์แลเห็น บรรดาศาสนทูตและบรมศาสดาของพระผู้เป็นเจ้าล้วนถูกส่งมาเพื่อความมุ่งหมายอันเดียวกันคือนำมนุษย์ชาติไปสู่วิถีทางตรงแห่งสัจจะ ความมุ่งหมายที่เป็นรากฐานคำสั่งสอนของท่านทั้งหลายก็คือให้การศึกษาแก่มนุษย์ทุกๆ คนให้มีจิตใจอยู่ในสภาพบริสุทธิ์แท้จริงและแยกตัวออกจากทางโลกอย่างเด็ดขาดในขณะที่เขากำลังจะตายเพื่อที่เขาอาจจะได้ขึ้นไปสู่เบื้องพระพักตร์ของพระผู้สูงส่ง แสงสว่างซึ่งดวงวิญญาณเหล่านี้สาดส่องทำให้โลกเจริญและประชาชนก้าวหน้า พวกเขาเป็นประหนึ่งเชื้อที่ทำให้โลกแห่งความดำรงอยู่ดีขึ้นและเป็นกำลังที่ปลุกใจให้มีศิลปวิทยาการและสิ่งที่น่าอัศจรรย์ใจขึ้นในโลก และโดยพวกเขาเหล่านี้เมฆฝนแห่งพรก็หลั่งไหลลงมาสู่มวลมนุษย์ พิภพก็ให้ผลดีงามทุกสิ่งทุกอย่างต้องมีต้นเหตุมีกำลังผลักดันและมีสิ่งกระตุ้นใจ ดวงวิญญาณเหล่านี้ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แห่งการสละกิเลสได้ให้ความกระตุ้นใจอย่างสูงสุดในโลกการดำรงอยู่และจะให้ต่อไป โลกหน้าเป็นโลกที่แตกต่างจากโลกนี้เช่นเดียวกับที่โลกนี้แตกต่างจากโลกของทารกที่ยังอยู่ในครรภ์มารดา...” – จาก Gleanings

พระอับดุลบาฮาเขียนไว้อย่างเดียวกันว่า :-

“ความลึกลับในสิ่งที่มนุษย์ไม่เอาใจใส่ในโลกเรานี้เขาจะได้พบมันในโลกสวรรค์และจะได้รับการบอกเล่าถึงความลับแห่งสัจจะ นอกจากนั้นเขาจะรู้จักและได้พบคนที่เขาเคยพบมาแล้ว ไม่ต้อง

สงสัยเลยว่าดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ซึ่งมีดวงตาสะอาดและได้รับความเข้าใจตลอดไปจะรู้ความลึกลับทุกอย่างในอาณาจักรแห่งแสงสว่างและจะมองหาความจริงที่อยู่ในดวงวิญญาณอันประเสริฐทุกดวง ในโลกใหม่นั้นเขาจะแลเห็นอย่างชัดแจ้งในความงามของพระผู้เป็นเจ้า เช่นเดียวกันเขาจะพบมิตรสหายของพระผู้เป็นเจ้าทั้งมวลที่อยู่ในสวรรค์ทั้งในสมัยก่อนและปัจจุบัน”

“หลังจากที่มนุษย์ได้ละทิ้งโลกอันเป็นอนิจจังนี้ไปแล้วความแตกต่างและแบ่งแยกกระหว่างบุคคลก็จะกลายเป็นความจริงขึ้นตามธรรมชาติแต่ความแตกต่างนี้มีใช้เกี่ยวกับเรื่องสถานที่หากเป็นความแตกต่างที่เกี่ยวกับดวงวิญญาณและความสำนึก เพราะอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้านั้นพ้นจาก (หรือเป็นอิสระจาก) เรื่องกาลเวลาและสถานที่เป็นอีกโลกหนึ่งและสากลหนึ่งและจงรู้ว่าเพื่อความแน่ใจว่าในโลกสวรรค์ดวงวิญญาณที่รักในทางธรรมต่างก็รู้จักกันและกันจะพยายามรวมเข้าเป็นดวงวิญญาณดวงเดียวกันแต่จะเป็นการรวมทางจิตวิญญาณเช่นเดียวกับความรักที่คนหนึ่งมีต่ออีกคนหนึ่งในโลกนี้ก็จะไม่ลืมนั่นในโลกของพระผู้เป็นเจ้าและท่านจะไม่ลืมชีวิตที่ท่านเคยมีในโลกแห่งวัตถุ” – จาก สารัตถ์ของพระอับดุลบาฮา

สวรรค์และนรก

พระบาฮาอุลลาห์และพระอับดุลบาฮา กล่าวถึงสวรรค์และนรกที่บรรยายไว้ในคัมภีร์ศาสนาเก่าก่อนนั้นว่าเป็นการกล่าวอย่างเป็นนัยเช่นเดียวกับเรื่องราวในพระคัมภีร์คริสต์ศาสนาที่กล่าวถึงการสร้างโลกซึ่งมิใช่เป็นไปตามตัวอักษรอย่างนั้น ตามพระคัมภีร์ต่างๆ สวรรค์หมายถึงสภาวะอันสมบูรณ์และนรกก็คือสภาพที่ไม่สมบูรณ์ สวรรค์คือความสอดคล้องกับความปรารถนาของพระผู้เป็นเจ้าและกับมิตรสหายของเรา ส่วนนรกก็คือการขาดความสอดคล้องนั้น สวรรค์คือสภาพชีวิตทางธรรมส่วนนรกก็คือสภาพที่ตายไปจากธรรม คนเราอาจจะอยู่ในสวรรค์หรือนรกก็ได้ในขณะที่เรายังมีชีวิตเป็นรูปร่างอยู่ ความสุขในสวรรค์ก็คือความสุขทางจิตวิญญาณและความเจ็บปวดของนรกก็คือความขาดแคลนความสุขนั้น

พระอับดุลบาฮากล่าวว่า :-

“เมื่อแสงแห่งศานานำมนุษย์ออกจากความมืดของความชั่วและได้รับรัศมีจากดวงอาทิตย์แห่งสัจจะและเขามีจิตสูงขึ้นด้วยคุณธรรมแล้วก็ถือว่านี่เป็นรางวัลอันใหญ่ยิ่งและเขารู้ดีว่านี่คือสวรรค์อันแท้จริง ในทำนองเดียวกันการลงโทษทางจิตใจก็คือการจงจำอยู่ในโลกธรรมดาคือการปกปิดมิให้ไปสู่พระผู้เป็นเจ้า ให้เป็นคนโง่เขลาและโหดร้ายตกอยู่ในกามตัณหาที่มีความประพฤติอย่างสัตว์มีนิสัยชั่ว ... เหล่านี้คือการลงโทษและทรมานอย่างสำคัญ”

“สิ่งตอบแทนในโลกหน้าก็คือความดีและความสงบซึ่งได้รับในโลกแห่งจิตวิญญาณภายหลังจากที่ได้จากโลกนี้ไปแล้วคือความยินดีทางจิตวิญญาณได้รับของขวัญทางจิตวิญญาณนานาชนิดในอาณาจักรแห่งพระผู้เป็นเจ้า ได้รับสิ่งปรารถนาทางจิตและวิญญาณกับทั้งได้พบพระผู้เป็นเจ้าในโลกอมตะ ในทำนองเดียวกันการลงโทษในโลกหน้าก็คือไม่ได้รับพรสวรรค์พิเศษและไม่ได้รับความกรุณาใดๆ ทั้งตกอยู่ในภาวะขั้นต่ำสุด เขาผู้ซึ่งมิได้รับความกรุณาเหล่านี้จากสวรรค์แม้ว่าจะมีชีวิตต่อไปภายหลังจากที่ตายแล้วก็ตามผู้มีสัจจะก็ถือว่าเขาผู้นั้นเป็นผู้ที่ตายแล้ว”

“ความมั่งคั่งของโลกหน้าก็คือการอยู่ใกล้ชิดกับพระผู้เป็นเจ้า ดังนั้น จึงเป็นการแน่นอนว่าผู้ที่อยู่ ณ เบื้องพระพักตร์ของพระผู้เป็นเจ้าย่อมได้รับการอนุญาตให้ขอความกรุณาเพื่อพวกเขาเหล่านั้นได้และการร้องขอนี้พระผู้เป็นเจ้าจะทรงยินยอมให้ อาจเป็นไปได้ที่สภาพของคนที่ตายในความบาปและไม่เชื่อถือว่าอาจจะเปลี่ยนแปลงไปได้ นั่นคือเขาอาจได้รับการอภัยด้วยพระกรุณาธิคุณของพระผู้เป็นเจ้ามิใช่ด้วยความยุติธรรมของพระองค์เพราะความกรุณาเป็นสิ่งที่ให้แม้ผู้รับไม่สมควรจะได้ แต่ความยุติธรรมเป็นสิ่งที่ให้แก่ผู้ที่สมควรได้รับเท่านั้น ก็เมื่อเรามีอำนาจในการสวดวิงวอนเพื่อวิญญาณเหล่านี้ในขณะที่อยู่ในโลกของมนุษย์ก็เช่นเดียวกันเราก็มีอำนาจอย่างเดียวกันนี้ในโลกหน้าซึ่งเป็นอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าได้ ฉะนั้นในโลกหน้านั้นเขาก็สามารถจะก้าวหน้าไปได้ด้วยก็เมื่อเขาสามารถได้รับแสงสว่างด้วยการขอความกรุณาในขณะที่อยู่ในโลกนี้ได้เขาก็สามารถจะวิงวอนขอภัยเมื่ออยู่ในโลกหน้าได้เช่นเดียวกันและได้รับแสงสว่างจากการวิงวอนร้องขอนั้น

“ทั้งก่อนและหลังจากที่ละทิ้งร่างกายดวงวิญญาณสามารถก้าวหน้าในทางคุณความดีได้แต่มิใช่เปลี่ยนแปลงในภาวะ ไม่มีภาวะใดจะสูงยิ่งไปกว่าความเป็นมนุษย์ที่เพียบพร้อมด้วยคุณงามความดี มนุษย์เมื่อขึ้นไปถึงอันดับนี้แล้วก็ยังคงก้าวหน้าไปสู่ความสมบูรณ์ได้แต่มิใช่ก้าวหน้าทางภาวะทั้งนี้เพราะไม่มีภาวะใดจะสูงยิ่งไปกว่าภาวะของความเป็นมนุษย์อันสมบูรณ์ เขาเพียงแต่ก้าวหน้าไปในภาวะแห่งความเป็นมนุษย์เท่านั้นเพราะความสมบูรณ์ของมนุษย์ไม่มีที่สิ้นสุด ดังนั้นแม้ว่าจะมีผู้ทรงคุณวุฒิสูงเพียงใดเราก็จะเห็นว่ายังมีผู้ทรงคุณวุฒิยิ่งกว่าเสมอ ฉะนั้นเมื่อความสมบูรณ์ของมนุษย์ไม่มีที่สิ้นสุดมนุษย์ก็สามารถจะเจริญก้าวหน้าทางคุณความดีภายหลังจากที่เขาจากโลกนี้ไปแล้วได้” – จากหนังสือ Some Answered Questions

ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของโลกทั้งสอง

ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของโลกมนุษยชาติตามที่พระบาฮาอุลลาห์ได้สอนไว้นั้นมิได้หมายถึงมนุษย์ที่มีร่างกายเนื้อหนังเท่านั้นแต่หมายถึงมนุษย์ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นรูปร่างหรือไม่มีใช้แต่เพียงมนุษย์ที่อาศัยในโลกนี้เท่านั้นแต่รวมทั้งมนุษย์ที่อาศัยในโลกแห่งจิตวิญญาณด้วยที่ล้วนเป็นส่วนหนึ่งขององคาพยพเดียวกัน และส่วนทั้งสองนี้ต่างก็พึ่งพากันและกันอย่างใกล้ชิด การติดต่อทางจิตวิญญาณของฝ่ายหนึ่งกับอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งเป็นสิ่งที่เป็นไปได้และเป็นไปตามธรรมชาติจะต้องเป็นไปอยู่เสมอและหลีกเลี่ยงเสียมิได้ ผู้ที่มีความเข้าใจทางธรรมยังไม่เจริญเติบโตก็มิได้สำนึกถึงความสัมพันธ์อันสำคัญนี้ แต่เมื่อความเข้าใจนี้เจริญขึ้น การติดต่อกับผู้ที่ตายไปแล้วก็จะค่อยๆ เข้าใจขึ้นอย่างแจ่มชัด สำหรับบรรดาองค์ศาสนทูตและนักบุญนั้นการติดต่อทางจิตวิญญาณนี้เป็นสิ่งที่คุ้นเคยและชัดเจนดังที่มนุษย์ธรรมดาสามัญมองเห็นและสนทนาซึ่งกันและกัน

พระอับดุลบาฮากล่าวว่:

“การมองเห็นขององค์ศาสนทูตนี้มิใช่ความฝันแต่เป็นการค้นพบทางจิตวิญญาณและเป็นความจริงเช่น: ท่านกล่าวว่า: เราพบบุคคลในรูปร่างนั้นๆ และเรากล่าวอย่างนั้นแล้วเขาตอบอย่างนี้ การมองเห็นนี้เป็นการมองเห็นในเวลาที่เราสัมผัสตัวอยู่เต็มที่ไม่ใช่มองเห็นในเวลาหลับ เป็นการค้นพบทางจิตวิญญาณโดยแท้”

“ในระหว่างคนที่มีจิตใจบริสุทธิ์เขามีความเข้าใจและค้นพบทางจิตวิญญาณซึ่งกันและกัน การติดต่อกันนี้พ้นจากความนึกฝันที่ไม่เป็นความจริง มีการคบหาที่หลุดพ้นจากกาลเวลาและสถานที่ดังที่ในพระคัมภีร์กล่าวบนยอดเขาทาเบอร์ พระโมเสสและอัสยาห์ได้ทรงพบกับพระคริสต์นั้นแสดงให้เห็นว่ามีใช่เป็นการพบกันทางร่างกายแต่เป็นการพบกันทางจิตวิญญาณ การติดต่อสัมพันธ์กันเช่นนี้เป็นความจริงและให้ผลอย่างใหญ่หลวงแก่ความคิดและจิตใจของมนุษย์ทั้งถึงจุดจิตใจของมนุษย์ด้วย” – จากหนังสือ Some Answered Questions

ถึงแม้พระอับดุลบาฮาจะยอมรับถึงความสามารถทางจิตเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางจิตวิญญาณนี้แต่ท่านก็ไม่ประสงค์จะให้มนุษย์พยายามบังคับให้เกิดความเข้าใจในเรื่องนี้เร็วเกินไป ถ้าเราเดินไปตามทางแห่งความก้าวหน้าทางจิตวิญญาณที่บรรดาศาสนทูตได้ชี้ให้เราเห็นความสามารถเหล่านี้จะเกิดขึ้นเองเมื่อถึงเวลาสมควร

“การเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับอำนาจทางจิตขณะที่อยู่ในโลกนี้จะเป็นการรบกวนสภาพของ
วิญญาณในโลกหน้า อำนาจเหล่านี้เป็นความจริงแต่ตามปกติเราใช้อำนาจนี้ในโลกนี้ไม่ได้ เด็กที่อยู่ใน
ในครรภ์ก็มี ดวงตา หู มือ เท้าและสิ่งอื่นอีกแต่สิ่งเหล่านี้ไม่ทำงานเมื่อเด็กยังอยู่ในครรภ์ ความมุ่ง
หมายอันแท้จริงของชีวิตในโลกแห่งร่างกายนี้ก็คือเพื่อผลที่จะมีในโลกแห่งความจริงซึ่งเป็นที่ๆ อำนาจ
เหล่านี้จะบังเกิดผล อำนาจเหล่านี้เป็นอำนาจของโลกหน้า” – จากบันทึกของ มิส บัคตัน ซึ่งพระอับ
ดุลบาฮาได้แก้ไขปรับปรุงใหม่

ไม่ควรติดต่อกับวิญญาณของผู้ที่ตายไปแล้วและไม่ควรพยายามกระทำเพื่อความอยากรู้อยากเห็น
ทั้งนี้เพื่อเห็นแก่วิญญาณเหล่านั้น อย่างไรก็ตามเป็นทั้งสิทธิและหน้าที่สำหรับผู้ที่อยู่ในโลกทั้งสองในอันที่จะ
รัก ช่วยเหลือและอธิษฐานให้แก่กันและกัน การอธิษฐานให้แก่ผู้ที่ล่วงลับไปแล้วนั้นเป็นคำสั่งที่ชาวบาไฮควร
ปฏิบัติ พระอับดุลบาฮากล่าวกับ มิส อี. เจ. โรเซนเบอร์ เมื่อ พ.ศ.2447 ว่า ผู้ที่มีความเจริญก้าวหน้าทาง
ธรรมมีความสามารถในการช่วยเหลือให้เป็นผลได้และบรรดาศาสนทูตของพระผู้เป็นเจ้าก็มีคุณสมบัติเช่นนี้
พระเยซูคริสต์ทรงมีอำนาจในการขอภัยให้แก่ศัตรูของพระองค์เมื่อทรงอยู่ในโลกมนุษย์ และแน่นอนทีเดียว
พระองค์ทรงมีอำนาจนี้อยู่ในปัจจุบัน พระอับดุลบาฮาจะกล่าวนามของผู้ที่ล่วงลับไปแล้วโดยกล่าวคำว่า “ขอ
พระผู้เป็นเจ้าทรงอภัยให้แก่เขาด้วยเถิด” เสมอหรือกล่าวถ้อยคำอื่นๆ อันเป็นผลทำนองเดียวกันนี้ บรรดา
สาวกของศาสนทูตทั้งหลายก็ได้รับอำนาจที่จะอธิษฐานวิงวอนขอภัยให้แก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน ฉะนั้นเราจึงไม่
อาจจะคิดว่าผู้หนึ่งผู้ใดถูกลงโทษให้อยู่ในความทุกข์ทรมานเท่านั้นหรือมิได้ไพล่พ้นขึ้นมาจากความโง่เขลาที่
มีรู้จักพระผู้เป็นเจ้าเลย อำนาจที่จะช่วยเหลือคนบาปนี้มีอยู่เสมอ...

ผู้สมบูรณ์ในธรรมที่อยู่ในโลกหน้าสามารถช่วยคนที่ไม่สมบูรณ์ในทางธรรมได้เช่นเดียวกับผู้มั่งมี
สามารถช่วยคนยากไร้ในโลกนี้ได้ ในโลกทุกโลกสรรพสิ่งทั้งมวลล้วนเป็นสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าสร้างขึ้นทั้งสิ้น
และสิ่งที่พระองค์สร้างล้วนขึ้นอยู่ในอำนาจของพระองค์มิได้เป็นอิสระโดยลำพังและจะไม่เป็นอิสระไปได้โดย
ที่เขาต้องการพระผู้เป็นเจ้า การที่เขาอธิษฐานวิงวอนมากขึ้นก็จะยิ่งทำให้เขาเป็นผู้ที่มีความสมบูรณ์มาก
ขึ้น ความสมบูรณ์ของเขาคืออะไร? ก็คือความมั่งคั่ง ความช่วยเหลือในโลกหน้าคืออะไร ? ก็คือการขอ
อภัยบาปให้และช่วยให้ก้าวหน้าทางจิตวิญญาณ ดวงวิญญาณที่ยังไม่เจริญจะได้รับความก้าวหน้าขั้นแรก
เพราะดวงวิญญาณที่สมบูรณ์ ด้วยธรรมวิงวอนร้องขอให้ ต่อจากนั้นเขาจะก้าวหน้าไปได้ด้วยการวิงวอน
ขอร้องของตัวเอง

พระอับดุลบาฮากล่าวอีกว่า :-

“ผู้ที่จากโลกนี้ไปแล้วมีลักษณะแตกต่างจากผู้ที่อยู่ในโลก ถึงกระนั้นก็ได้แยกจากกันอย่างแท้จริง ในการสวดอธิษฐานมีภาวะที่ผสมกลมกลืนกัน มีสภาพที่ระคนปนกัน จงสวดให้แก่เขา เหมือนที่เขาสวดให้แก่ท่าน” – พระอับดุลบาฮาในกรุงลอนดอน

เมื่อถามว่าจะเป็นไปได้หรือไม่ที่ศรัทธาและความรักใคร่จะทำให้ผู้ที่จากโลกนี้ไปแล้วโดยไม่เคยได้ ยินเรื่องศาสนานี้มาก่อนจะเข้าใจถึงศาสนาใหม่นี้ได้ พระอับดุลบาฮากล่าวว่ :-

“แน่ทีเดียว เพราะว่าการสวดอธิษฐานด้วยน้ำใสใจจริงย่อมบังเกิดผลเสมอและมีอิทธิพลมาก ในโลกจิตวิญญาณ พวกเราไม่เคยตัดขาดจากพวกเขาที่อยู่ในโลกเหล่านั้นเลย อิทธิพลอันแท้จริง มิได้สำแดงออกในโลกนี้แต่ให้ผลในโลกหน้า” – จากบันทึกของ แมรี แชนฟอร์ด

อีกอย่างหนึ่ง พระบาฮาอุลลาห์ทรงเขียนไว้ว่า :-

“เขาผู้มีชีวิตด้วยการปฏิบัติตามสิ่งที่กำหนดให้ มวลชนอันล้นหลามในแดนสุชาวดี ประชากร แห่งสวรรค์อันสูงสุดและผู้ที่ยอัยอยู่ภายใต้โดมของพระผู้ทรงยิ่งใหญ่จะสวดอธิษฐานให้แก่เขาโดย คำสั่งของพระผู้เป็นเจ้า พระผู้ทรงเป็นที่รักและพระผู้ทรงแก่การสรรเสริญ”

เมื่อมีผู้ถามพระอับดุลบาฮาว่าเหตุใดคนเราจึงหวัหระลึกถึงเพื่อนบางคนทีล่งลับไปสู่ชีวิตใหม่แล้ว อยู่บ่อยๆ พระองค์ตอบว่า :-

“เป็นกฎธรรมดาในจักรวาลของพระผู้เป็นเจ้าที่ว่าผู้อ่อนแอจะต้องพึ่งพาผู้แข็งแรงผู้ที่ทำน รำลึกถึงเหล่านั้นอาจเป็นสื่อแห่งอำนาจของพระผู้เป็นเจ้าแก่ท่านก็ได้เช่นเดียวกับที่อยู่ในโลกมนุษย์ แต่เป็นเพราะพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยแท้ที่ใ้มนุษย์ทั้งมวลมีกำลังใจ” – พระอับดุลบาฮาในกรุง ลอนดอน

ไม่มีความชั่วร้ายดำรงอยู่

ตามปรัชญาของศาสนาบาไฮซึ่งปฏิบัติตามกฎแห่งความเป็นเอกภาพของพระผู้เป็นเจ้ากล่าวว่าไม่ม ีความชั่วร้ายอย่างแท้จริงมีแต่เพียงพระผู้ทรงยังยืนตลอดกาลพระองค์เดียว ถ้าหากจะมีอำนาจอย่างอื่นใน สากลนอกเหนือไปจากอำนาจของพระผู้เป็นหนึ่งหรือขัดแย้งกับพระองค์ใดแล้วพระผู้ทรงเป็นหนึ่งก็จะไม่ ทรงยังยืนตลอดกาล เหมือนที่ไม่มีความสว่างหรือมีแสงสว่างน้อยฉ่นใดความชั่วร้ายก็เป็นเพียงขาดแคลน ความดี เป็นภาวะที่ยังไม่ก้าวหน้านั้นนั้น คนชั่วก็คือคนที่จิตใจฝ่ายสูงในตัวของเขายังไม่เจริญ ถ้าหากเขา

เป็นคนเห็นแก่ตัวความชั่วก็มีใช้อยู่ที่เขารักตัวเองเพราะว่าความรักทั้งมวลแม้จะเป็นความรักตนเองก็เป็นสิ่งที่ดีเป็นสิ่งที่มาจากสวรรค์ ความชั่วร้ายนั้นก็ถือว่าเขารักตนเองในทางที่ไม่ถูกไม่ควรขาดความรักผู้อื่น และพระผู้เป็นเจ้า เขามองดูตัวเขาเองเสมือนหนึ่งเป็นสัตว์ประเสริฐและตามใจจิตใจฝ่ายต่ำในตัวเขาเหมือนดังที่เขาตามใจสุนัขเลี้ยง ซึ่งให้ผลร้ายในเรื่องของเขาเองมากกว่าเรื่องของสุนัขยิ่งนัก

ในจดหมายฉบับหนึ่งพระอัครทูตปาฮาได้เขียนไว้ว่า :-

“เรื่องที่ท่านกล่าวว่าอัครทูตปาฮาได้กล่าวแก่ผู้นับถือศาสนาบางคนว่าไม่เคยมีความชั่วร้ายใดๆ มันเป็นสิ่งที่ไม่มีอยู่เลย นี่เป็นความจริงทีเดียวเพราะความชั่วร้ายใหญ่หลวงก็คือการหลงทางของมนุษย์และถูกบังตาเสียจากสวรรค์ ความผิดพลาดก็คือการขาดน้ำที่ดี ความมืดก็คือการไม่มีแสงสว่าง ความโง่เขลาคือการขาดความรู้ ความเท็จก็คือการขาดความจริง ตาบอดก็คือการขาดการแลเห็น หูหนวกก็คือการขาดการได้ยิน ฉะนั้นความผิดพลาด ตาบอด หูหนวก และความโง่เขลาเป็นสิ่งที่ไม่มีการดำรงอยู่เลย

พระองค์กล่าวอีกว่า :-

“ไม่มีความชั่วร้ายในจักรวาลทุกสิ่งทุกอย่างเป็นสิ่งที่ดีทั้งนั้น ธรรมชาติและลักษณะบางอย่างที่มีอยู่ในจิตใจของมนุษย์มาแต่กำเนิดและดูเหมือนน่าติเตียนนั้นแท้จริงเป็นสิ่งที่ไม่น่าติเตียนเลย เช่นนับแต่เริ่มต้นชีวิตของเด็กทารกทีเดียวท่านอาจแลเห็นอาการของความโลภ ความโกรธ และโทสะของเขาได้ ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าความดีและความชั่วอยู่ภายในตัวของมนุษย์อย่างแท้จริงและนี่ตรงกันข้ามกับความดีงามของธรรมชาติและสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าสร้างขึ้นมา คำตอบก็คือว่าความโลภอันเป็นสิ่งที่ต้องการให้ได้มากขึ้นอีกนี้ถ้าใช้ให้ถูกต้องจะเป็นคุณลักษณะที่น่าสรรเสริญ ถ้าหากมนุษย์เราจะมีความปรารถนาในการหาวิชาความรู้ให้ได้หรือมีความสมเพชเวทนาเมตตาปราณีและเที่ยงธรรมแล้วไซ้รักก็เป็นการนำสรรเสริญ เช่นเดียวกันหากเขาจะโกรธเคืองพวกทรราชผู้กระหายเลือดซึ่งเป็นเสมือนสัตว์ป่าที่โหดร้ายก็น่าชมเชย แต่ถ้าหากเขาได้ใช้คุณลักษณะนี้ให้ถูกทางก็น่าตำหนิติเตียน...เช่นเดียวกันคุณลักษณะธรรมชาติของมนุษย์ซึ่งเป็นส่วนประกอบสำคัญของชีวิตถ้าหากใช้ในทางที่ผิดกฎเกณฑ์ก็ถูกตำหนิ ฉะนั้นเห็นชัดว่าสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าสร้างขึ้นมานั้นย่อมดีงามทั้งสิ้น” – จากหนังสือ Some Answered Questions

ความชั่วร้ายนั้นก็คือการขาดความเจริญทางจิตใจถ้าจิตใจฝ่ายต่ำของมนุษย์มีอยู่มากเกินไปวิธีแก้ไขมิใช่ว่าจะต้องทำให้จิตใจต่ำนั้นลดความเติบโตลงแต่จะต้องให้ชีวิตจิตใจฝ่ายสูงแก่เขามากขึ้นเพื่อจะได้เกิดความสุขด้วยกัน พระคริสต์ทรงตรัสว่า “ I have come that ye may have life and that ye may have it more abundantly.” นี่คือสิ่งที่เราทั้งหมดต้องการ –ความเจริญทางด้านจิตใจ! ข้าพเจ้าของพระบาฮาอุลลาห์ก็เช่นเดียวกันกับข้าพเจ้าของพระคริสต์ พระองค์ทรงตรัสว่า “ในยุคนี้ ผู้รับใช้ผู้นี้ได้มาเพื่อกระทำให้โลกมีชีวิตใหม่อย่างแน่นแฟ้นทีเดียว” (จากศาสนถึงรอฮิส) และทรงกล่าวกับบรรดาสาวกของพระองค์ว่า “มาเถิด เพื่อเราอาจทำให้ท่านเป็นผู้ช่วยให้โลกมีชีวิตใหม่” (จากศาสนถึงสันตปาปา)